

■ Ἀπὸ τὸ Μαρτυρολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Δωροθέα καὶ Θεόφιλος † 6η Φεβρουαρίου 284-304

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Δωροθέα καὶ Θεόφιλος ἔμαρτύρησαν ἐπὶ Ἡγεμόνος Σαπρικού, μεταξὺ τῶν ἐτῶν 284 - 304 μ.Χ.

Ἡ Ἅγία Δωροθέα ἦταν εὐγενῆς νέα, ὀρφανή, καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας. Ὁ Διοικητὴς Σαπρίκιος, ὡς ἀποσταλμένος στὴν Καισάρεια γιὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὰ Διατάγματα τοῦ διωγμοῦ, τὰ ὅποια εἶχε ἐκδώσει ὁ Διοκλητιανός, διέταξε νὰ συλληφθῇ καὶ τὴν ἀνέκρινε, χωρὶς, ὡστόσο, νὰ καταφέρῃ νὰ λυγίσῃ τὴν ἀντίστασί της.

Ἀπεφάσισε τότε νὰ τὴν παραδώσῃ σὲ δύο ἀδελφές, οἱ ὁποῖες εἶχαν μεταστραφῇ στὴν εἰδωλολατρία, τὴν Χριστίνα καὶ τὴν Καλλίστη, προκειμένου νὰ τὴν πείσουν νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστό.

Τὸ ἀποτέλεσμα, ὅμως, ἦταν ἀντίθετο ἀπὸ τὸ προσδοκώμενο, ἀφοῦ οἱ ἐπιτιμήσεις τῆς Δωροθέας ἔκαναν τὶς δύο ἀδελφές νὰ ἐπιστρέψουν στὴν ἀληθινὴ Πίστι.

Ὁ Σαπρίκιος διέταξε τότε νὰ δέσουν τὴν Χριστίνα καὶ τὴν Καλλίστη πλάτη μὲ πλάτη καὶ νὰ τὶς κάψουν ζωντανές, ἐν συνεχείᾳ δὲ κατεδίκασε τὴν Δωροθέα σὲ ἀποκεφαλισμό. Ὄταν ἤκουσε τὴν ἀπόφασιν, ἡ ἅγια Μάρτυς ἀνεφώνησε: «Εὐχαριστῶ Σέ, Χριστέ, Νυμφίε τῆς ψυχῆς μου, διότι μὲ καλεῖς νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν Παράδεισόν Σου»!

Ἐνας εἰδωλολάτρης δικηγόρος, ὀνόματι Θεόφιλος, ὁ ὁποῖος ἦτο παρὼν στὸ δικαστήριον, τῆς εἶπε χλευαστικῶς: «Δωροθέα, θὰ

μοῦ στείλῃς, λοιπόν, καρποὺς ἢ τριαντάφυλλα ἀπὸ τὸν κήπο τοῦ νυμφίου σου»; Ἡ Ἁγία ἀπήντησε: «Μάλιστα, νὰ εἶσαι βέβαιος γι' αὐτό»!

Ὅταν ἔφθασαν στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως, Ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη αἰφνης μὲ τὴν μορφή ἐνὸς παιδίου ἀπαραμίλλου ὁμορφιάς, τὸ ὁποῖο κρατοῦσε στὸ χέρι τρία μεγάλα μήλα καὶ τρία ὄμορφα κόκκινα τριαντάφυλλα. Θάμβος κατέλαβε τοὺς παρευρισκομένους, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἦταν τότε χειμῶνας. Κατὰ προτροπὴν τῆς Ἁγίας, ἔφερε τὰ δῶρα αὐτὰ στὸν Θεόφιλο καὶ τοῦ εἶπε: «Ἰδού, λάβε αὐτά, τὰ ὁποῖα σοῦ ὑποσχέθηκε ἡ Δωροθέα. Σοῦ τὰ στέλνει ἀπὸ τὸν Κήπο τοῦ Νυμφίου της». Ἐμβρόνητος γενόμενος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶχε μέχρι τότε φήμη ἀσπόνδου ἐχθροῦ τῶν Χριστιανῶν, ἄρχισε νὰ ὁμολογῇ μεγαλοφώνως τὸν Σωτῆρα Χριστόν, πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν ὄλων τῶν συναδέλφων του.

Ὅταν συνελήφθη καὶ ἀνεκρίθη, ἀπήντησε στὸν Σαπρίκιο, ὅτι ἡ μόνη του ἐπιθυμία ἦταν πλέον νὰ ἀποθάνῃ γιὰ νὰ εὔρη τὸ συντομώτερο δυνατὸν τὸν Παράδεισο, ὅπου τὸν περίμενε ἡ Δωροθέα. Ὑπέμεινε ἀγογγύστως ὅλα τὰ βασανιστήρια καὶ προσέφερε μὲ προθυμία τὸν ἀυχένα του στὸ ξίφος τοῦ δημίου.

* * *

Ἡ τιμὴ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος ἐγίνε εὐρέως διαδεδομένη στὴν Εὐρώπη κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Μεσαίωνα, καθὼς τὰ ἅγια αὐτῆς Λείψανα μετεφέρθησαν στὴν Ρώμη καὶ διενεμήθησαν σὲ διάφορα μέρη. Ναοὶ καὶ Μονὲς ἀφιερώθηκαν στὴν Μνήμη αὐτῆς.

Θεωρεῖται προστάτιδα τῶν κηπουρῶν καὶ τῶν ἀνθοπώλεων.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*